

Věstník

SPOLEČENSTVÍ KŘESŤANŮ FARNOSTI UHLÍŘSKÉ JANOVICE

SEMENA UDÁLOSTÍ

Vážení farníci, s přebíráním farnosti jsem byl nucen blíže se seznámit s mnoha věcmi, které mi jsou nyní svěřeny. První kroky mě vedly po mnohých kostelech, které spadají do naší farnosti. Jen pro připomínku. Naše farnost spravuje 18 kostelů a tři kaple. V některých jsem byl i přes mé dva roky působení ve farnosti úplně poprvé. Musím se přiznat, že to nebylo snadné. Vše na mě padalo a svazky klíčů byly těžší a těžší. Odpovědnost s tím spojená také. Vedlo mě to k dost usilovnému přemýšlení o daném stavu. Zajímavé byly rozhovory s lidmi, kterým jsem se svěřil a kteří mi pomohli získat nadhled a nepodlehout skepsi. A z původně negativního postoje ve mně začalo růst přesvědčení určité výzvy, která je přede mnou, ale lépe a správně řečeno před námi. Ta výzva přišla jako odpověď na mé mnohé otázky a vychází z toho prapůvodního, co nacházíme v příběhu Písma svatého.

Sedm dnů stvoření

Nesejeme obilí, nežneme trávu, nechodíme pěšinkami, nežasneme nad kapkou rosy, nesetkáváme se v lesích, neklaníme se studánkám, nepohybujeme se v přírodě. Ale tím potom také nesejeme události, nežneme dobré vztahy, nechodíme pro dobrou radu, nežasneme nad řemeslem, nesetkáváme se sami se sebou, neklaníme se moudrosti.

Krajina, pole, louky, cesty, obydlí, to vše je kolem nás, má to svůj rytmus, vlastnosti, zákonitosti, vztahy, setkávání a paměť. Je možné, že když se nad stejnou otázkou zamyslíme na poli plném zlatých klasů, dostaneme jinou odpověď, než když se nad ní zamyslíme v hlubokém lese plném vlhkého podhoubí. Prostor nás ovlivňuje a my můžeme ovlivnit jej. Záměrně nemluvíme o promodlených místech nebo o místech zatížených špatnou událostí nebo o městských čtvrtích. Tam je to zřejmé. Ale zdánlivě obyčejná místa, která vystavěli lidé s láskou a péčí, po léta v nich bydleli, žili a setkávali se, nám také předávají svou atmosféru. Jsou důležitá pro nás teď stejně jako pro ty, kdo v nich pobývali.

A co místa, kam už dlouho nikdo nevešel? Kde jsou všichni ti, kteří

toužili po klidu, spočinutí, zpomalení a setkávání a vešli na tato místa? Místa čekají a jsou trpělivá. Jim čas neubíhá tak rychle jako nám. Čekají a ví, že ona bez nás můžou být spíše, než my bez nich. A my jednou přijdeme, až zjistíme, že jedině v čase a prostoru vzájemnosti se ujímají zasetá semena dobrých událostí, žne se dobrá úroda, chodí se dobrými cestami, žasne se nad dobrým dílem, lze se setkávat s dobrými lidmi a klanět se dobrému životu.

Možná vám vše, o čem zde čtete, není úplně zřejmé, ale buďte trpěliví. Možná ani ne tak ke mně, ale k tomu, k čemu vás budu postupně zvát. První krok jsme započali. Sbíráme různá semena (v janovickém a čestínském kostele) jako výraz započetí toho, co máme s důvěrou nejprve ztratit, abychom mohli nové objevit.

Dílo se nevytváří samo, ale stojí za ním konkrétní lidé. Tak je tomu i v tomto případě. K příběhu sedmi dní stvoření mě přivedla Jája Trojanová, s kterou dlouhodobě spolupracuji (vánoční a velikonoční programy pro školy, doprovodné programy v rámci sudějovské pouti, divadlo pro děti a další). Proto jsem pro bližší seznámení s Jájou Trojanovou udělal v tomto čísle Věstníku alešpoň menší rozhovor.

Dílo sedmi dnů stvoření, jak jsme ho nazvali, vychází z příběhu, a my nechceme nic víc, než vyprávět příběh o nás. Vyprávění bude trvat celý rok a během něho v jednotlivých dnech stvoření zachytíme sedm

„zapomenutých“ prostorů kostelů.

- Dolní Chvátliny: kostel Petra a Pavla
- Petrovice: kostel sv. Martina
- Drahobudice: kostel Nejsvětější Trojice
- Žíšov: kostel sv. Mikuláše
- Skvrňov: kostel sv. Havla
- Krsovice: kostel sv. Jana Křtitele
- Hodkov: kostel sv. Václava

Naším společným cílem, ke kterému vás zveme, je oživení polozapomenutého kulturního a duchovního prostoru v nás i kolem nás. Je známo, že prostor si bez člověka představit umíme, ale člověka si bez prostoru představit nedokážeme. Je a bude jedině dobře, když půjde vždy o vztah hodnotný a obohacující. Aby byl prostor v nás i okolo nás krásný.

ROZHOVOR

Jaké tři věci o Tobě lidé většinou nevědí a chtěla bys jimi samu sebe přiblížit?

Když jsem bydlela s rodinou na Šumavě, při povodni nám spadl dům a v jednom okamžiku jsme přišli o střechu nad hlavou. To byl nezapomenutelný pocit.

Nedívám se vůbec na televizi.

Líbí se mi hudba Red Hot Chili Peppers.

Jak bys charakterizovala své pracovní tvůrčí zaměření?

Když se zamyslím nad touhle otázkou, tak mi vždycky přijdou na mysl slova - ožívování tradice, protože tradice je a má být živý proud,

vtahování zapomenutých věcí do života, objevování a nalézání nového významu a smyslu věcí v tom, co už živé nevypadá. To mě neustále

baví a inspiruje k tomu, abych začala s projekty, které ostatní mohou považovat za velký otazník, proč?

Co máš tedy vlastně za sebou?

Řeknu to v krátkosti. Jinak jsou to aktivity, které stále probíhají a pokračují a je do nich zapojeno mnoho výborných lidí. Takže obnova starých loutek, loutkového divadla, oživení legendy o sv. Anně, poukázání na naše bližní, kteří se trochu vymykají běžným schématům v projektu „Kroky, které jsme ještě neudělali,“ znovunalezení cesty do sedmi kostelů ve Vaší farnosti s názvem „Sedm dnů stvoření,“ který právě začíná a těším se na něj.

Je možné předem říct a popsat, jestli bude tento počín úspěšný?

Myslím, že ano, že bude dobrý, protože jde jen o to, abychom se podívali na tyto nevyužívané kulturní a duchovní památky jinými očima. Už mám v představách jak a kdy a kde, ale je předčasné o tom teď mluvit. Stačí lidé, kteří jsou kolem nás a potom se dílo vždycky podaří, to je moje zkušenost.

Děkuji a těším se na společné dílo.

P. Kamil

BŮH

Vesmír není mrtvý. Proto je v něm moudrost, která prostupuje vším. Jedním z cílů oné moudrosti, pravděpodobně jejím hlavním cílem, je dosažení všeobecné harmonie. Lidské pokolení není tedy ve vesmíru samo. Ačkoli jsem odříznut od lidských bytostí, nejsem sám. Člověk si je oné moudrosti vědom už po nekonečné věky. Ve víře v ní se shodují všechna náboženství. Říká se jí mnoha různými jmény. Mnozí ji nazývají Bohem.

Napsal na předsunuté základně 80° 08' v osamocenosti polární noci admirál Rychard Byrd: Sám a sám

Bůh nás proniká a obklopuje nás. Není atomu naší bytosti, ve které by nebyl přítomen. Není jediného pohybu našeho těla, není jedině naší schopnosti, které by neožívoval. Bůh je kolem nás, v nás a proniká až do největší intimity, největších hlubin naší duše. Bůh je duše naší duše, život našeho života, velká realita, ve které jsme jako by ponořeni a která proniká svou činnou přítomností a oživující mocí vše, co máme a co jsme. V něm žijeme, pohybuje se a jsme.

P. Marie-Eugène, Chci vidět Boha

OHLÉDNUTÍ ZA SUDĚJOVSKOU POUTÍ

Letošní poutní slavnosti u svaté Anny v Sudějově, zvlášť v sobotu a v neděli, byly ve znamení deště, a to prý nikdo z pamětníků nepamatuje. Příznivé počasí je samozřejmě příjemné, ale ne rozhodující. Důležité je odhodlání vydat se na pout', ať už je to vhod či nevhod.

Celý týden byl ve znamení putování - poutníků - poutě. V neděli 24. 7. jsme se ujali více jak 40 poutníků, kteří konali vlastní pout' z Říčan do Slavkovic. V úterý 26. 7. jsme oslavili za přítomnosti mnoha kněží a hojného počtu poutníků svátek sv. Anny. V sobotu a v neděli slavili mši sv. dva naši novokněží Radim Cigánek a Martin Sklenář a udělili nám nejen novokněžská požehnání, ale potěšující byla i radost z jejich kněžské služby, kterou přijali. Osobně jsem velmi rád, že nedělní hlavní mši sv. mohl slavit P. Josef Nerad, dlouholetý sudějovský farář, jenž má na znovuoobnovení poutního místa u sv. Anny nemalou zásluhu.

S ohlédnutím za uskutečnou poutí u sv. Anny v Sudějově chci vyjádřit velký dík všem, kteří se jakýmkoli způsobem podíleli na jejím dobrém průběhu. Jsem přesvědčen, že má a nadále bude mít pro nás a pro celý zdejší kraj duchovní přínos.

V rámci sudějovské pouti se již podruhé uskutečnil v sobotu odpoledne doprovodný kulturní program. Letos divadelní a taneční vystoupení

s názvem: *Kroky, které jsme ještě neudělali*. Měl jsem obavu, že představení, které se skládalo z básní, slov, gest, pohybu, hudby... se napoprvé nedá hned pochopit, ale po rozhovorech s vámi mě těší, že tomu tak nebylo. Byli jste velmi vnímaví a základní myšlenky jste nejen porozuměli, ale vyvolala ve vás i mnoho otázek. Což samozřejmě bylo i záměrem. Ve vystoupení měl každý pohyb, směr chůze, otočení hlavy nebo změt' těl i honění za sebou svůj význam, a všichni v tu chvíli věděli co dělají.

Představení bylo samozřejmě jiné než loňské představení *Legenda o svaté Anně*. A to v tom smyslu, že *Kroky*, ... je představení prošípané ještě víc symboly a existenciální otázkou, kdo je člověk kolem a kdo jsem já a kdo jsme my lidé. Anna byla příběh jednoho života, kdežto *Kroky* jsou denní příběhy lidí všeobecně.

R. W. Emerson napsal: „*Nechod'te vyšlapanými cestami. Vydejte se tam, kde ještě žádné nejsou, a zanechte za sebou stopy*“. Přeji nám, abychom dokázali žít z duchovního přínosu, který pout' pro nás poutníky přináší.

P. Kamil

POUTNÍ MÍSTO POUŤ POUTNÍK

Než jsem začala psát článek o letošní pouti k oslavě sv. Jáchyma a sv. Anny, začala jsem přemýšlet o tom, co pro nás tato pout' a samotné poutní místo v Sudějově znamená, kdo jsme jako poutníci. Týden před poutí jsme doma strávili trochu s dohady, co to pout' vůbec je. Dovedlo mě to k vyhledávání významů slova "pout'" a našla jsem jich opravdu celou řadu. V souvislosti právě s poutním místem v Sudějově mi přišly nejvýstižnější tyto významy:

Poutní místo

Je místem důvěrného setkávání s Bohem. Je místem, kde věřící lidé pociťují, že se mohou modlit se zvláštní důvěrou. Je svědkem křesťanské kultury národa.

Pout'

Je cesta za účelem návštěvy poutního místa. Je výrazem oddanosti Bohu a důvěry v přímluvu svatých.

Poutník

Je ten, kdo je na pouti.

Je možné, že pro všechny čtenáře Věstníku nebudou tyto významy slov nejvýstižnější a poutní místo a pout' má pro ně buď jiný nebo ještě daleko hlubší význam.

Letošní poutní slavnosti v Sudějově byly provázeny neustálým deštěm. Podle meteorologů byl letošní červenec a zejména poslední červenecový víkend nejdeštivější od roku 1997.

A přšlo a přšlo a přšlo a bylo to dobré!

Poutní slavnosti tak probíhaly možná trochu jinak, než jsme si všichni původně představovali. Počítali jsme s tím, že na svátek svaté Anny bude, jako je téměř tradicí, slunečné počasí a do Sudějova přijede spousta lidí z blízkého i dalekého okolí, že celý Sudějov bude jako vždy plný návštěvníků. Překvapivě nevlídné počasí o víkendu nás asi zaskočilo, ale ukázalo se, že až tolik nevadilo. Nepřízeň počasí všechny neodradila a na poutní slavnosti ke svaté Anně dorazilo i v dešti mnoho poutníků. Přišli či přijeli poutníci z celého blízkého i vzdálenějšího okolí, mnoho jich přijelo z Kolínska, s P. Radimem Cigánkem přijeli poutníci z Berounska, s P. Martinem Sklenářem z Vlašimska, s Jájou Trojanovou přijeli studenti ze Sedlčan.

O poutních bohoslužbách jsme slyšeli úryvek z evangelia podle Matouše "Blažené vaše oči, že vidí, i vaše uši, že slyší. Amen, pravím vám, že mnozí proroci a spravedliví toužili vidět, na co vy hledíte, ale neviděli, a slyšet, co vy slyšíte, ale neslyšeli." Myslím, že řadu poutníků letos od návštěvy poutního místa déšť od jejich cesty neodradil právě proto, protože touží "vidět a slyšet".

V sobotu a v neděli měli poutníci příležitost přijmout novokněžské požehnání, které udělovali dva pozvaní novokněží – P. Radim Cigánek a P. Martin Sklenář.

Děšť zapříčinil, že poutníků bylo možná o něco méně než v minulých

letech, přesto jich ale byl velký počet, spoustě lidí stálo za to do Sudějova na poutní místo k oslavě svatě Anny dorazit i v takto nepříznivém počasí. Kdo přišel nebo přijel, určitě nelitoval. Během poutních slavností – čtyř mší svatých v úterý 26.7., v sobotu 30. a v neděli 31. 7., během udílení novokněžských požehnání v sobotu a v neděli a během sobotního dvakrát uvedeného doprovodného kulturní programu tanečního a divadelního vystoupení "Kroky, které jsme ještě neudělali" mohl každý vidět a slyšet to, co chtěl, co ho nejvíce oslovovalo, co bylo nejbližší jeho srdci.

Věřím, že mnozí z poutníků během proběhlých poutních slavností, někteří protože chtěli a jiní i když původně ani nechtěli, viděli to, co ještě nikdy neviděli, slyšeli to, co ještě nikdy neslyšeli, zažili to, co ještě nikdy nezažili.

Miriam Houdová

KDYŽ NEJDE PANOVIK K HOŘE, MUSÍ HORA K PANOVIKOVÍ ...

V týdnu od 23. do 30. 7. 2011 se uskutečnila pěší pouť k Božímu milosrdenství, jejímž cílem byl poutní kostel ve Slavkovicích u Nového Města na Moravě. Tato každoroční pouť má dvě trasy: západní, vycházející z Říčan, a východní, která má svůj začátek ve Fulneku. A právě západní trasa vedla přes naši farnost. Dostali jsme tak nabídku podpořit

tuto duchovní cestu jak modlitbou a účastí při bohoslužbě, tak možností ubytovat některé z účastníků pouti v rodinách. Přesto, že je naše rodina nemalá a navíc jsme měli na návštěvě ještě neteř, lákala nás příležitost poznat nové lidi, nechat je nahlédnout do našeho domova a vzájemně si vyměnit své životní a duchovní zkušenosti. Nabídli jsme tedy také místo pro dva poutníky.

Skupina poutníků dorazila do Uhlířských Janovic v neděli odpoledne. Společné setkání s námi farníky se uskutečnilo krátkou pobožností v kostele sv. Aloise. Měli jsme tak možnost poznat, jak různorodá poutnická skupina byla, od mladých lidí s dětmi až po důchodový věk. Jak jsem později zjistil na stránkách Slavkovického poutního kostela, jedná se o pouť nabízenou v celé republice a zájemci se sjíždějí ze všech koutů naší země do výchozího místa, odkud společně putují až do Slavkovic. Duchovní doprovod tvořili dva bratři Pallotini, kteří spravují Slavkovický poutní kostel. Přestože měli za sebou již druhý den pochodu (na každý den byla naplánována trasa kolem 20-25 km), nebyla na ni

kom znát ani špetka únavy. Z každého vyzařovalo nadšení a radost. Po společných nešporách a několika písničkách jsme my zájemci o ubytování poutníků dostali určené skupinky, které si rozebraly zavazadla z doprovodného vozidla a posilnění výbornými koláči jsme se rozešli do našich domovů. Pro ubytování v naší rodině padl los na dva muže jednoho mladšího z Prahy a jednoho pána před důchodem z Bystřice nad Pernštejnem. Oba poutníky jsme ubytovali a strávili příjemný večer v hovorech na rozličná, nejen duchovní témata. Na druhý den byl naplánován poměrně brzký budíček a odcházelo se od kostela sv. Aloise směrem k Sudějovu, kde se slavila ranní mše svatá. Vzhledem k pracovním povinnostem jsem poutníky pouze vyprovodil na hranici města, ale i tak se mi dostalo nasát trochu atmosféry, která jistě provázela celou pout'. Velmi se mi líbila úroveň organizace pochodu (jehož tempo bylo mírně řečeno svižné) této skupiny padesáti lidí i ozvučení pomocí megafonů (jenž velmi ochotně nesl na zádech jeden bratr), které velmi zpříjemňovalo a povzbuzovalo cestu. Musím říci, že jsem měl hned sto chutí vzít si batoh na záda a vyrazit s nimi. Skutečně mě zaujala myšlenka bratří Pallotinů na pořádání těchto poutí, kdy krásným způsobem dávají vědět o svém poutním místě a ve smyslu úslav, které jsem použil v názvu článku, tak toto místo pomáhají oživit.

Radek Mašín

14. SVATÝCH POMOCNÍKŮ

Svatý Jiljí

Jméno „JILJÍ“ pochází z řečtiny a znamená „štítonoš“.

Svatý Jiljí patří mezi 14 pomocníků v nouzi. Má mezi nimi jedno prvenství - jako jediný nezemřel mučednickou smrtí. Narodil se kolem roku 640 v Athénách v rodině zámožných rodičů. Už od mládí byla známa

jeho dobročinnost. Když spatřil na ulici polonahého žebráka, rozhodl se rychle, svlékl vrchní oděv a daroval mu jej. Po smrti rodičů rozdal všechno zděděné jmění chudým, sedl na loď a odplul do Marseilli. Odtud se odebral do Arlesu k biskupovi. Tehdy byl temějším biskupem sv. Caesarius. Jiljí se zde učil křesťanské víře. Pak odešel do ústraní a vybral si neznámou a neschůdnou krajinu. Život v ústraní nebyl jednoduchý - musel bojovat proti vnitřnímu nepříteli, proti náklonnostem ve vlastním srdci. Díky tomu přicházelo za ním mnoho lidí prosit o pomoc a radu.

Sv. Jiljí je všestranným lidovým světcem. Vzávalo se ho při leprě, moru, rakovině, šilenství, při manželské neplodnosti, při suchu, bouřce, požáru, neštěstí, při strachu z lidí, při velké duchovní nouzi a opuštěnosti, je žádán o přimluvu za dobrou zpověď, dále se k němu utíkají kojící matky a tělesně postižení.

Legenda vypráví, že Jiljí žil v samotě na místě velmi zalesněném. Jím ochočená laň mu každý den poskytovala mléko na obživu. Jednou nedaleko poustevny lovil gótský král Flávius a laň spatřil. Nechal ji pronásledovat psy. Laň se však ukryla a ulehla k poustevníkovým nohám. Psi se dále neodvážili a vrátili se zpět. Jeden z lovců vystřelil šíp, aby kořist vyplašil. Štřela zasáhla Jiljího a těžce ho zranila. Jiljí si však ránu nenechal lékařem uzdravit. Dokonce poprosil Boha, aby mu ránu ponechal a tím aby se na něm mohla projevit Boží milost.

Legenda v tomto příběhu ukazuje život poustevníka. Živí se mlékem, které je symbolem nevinnosti a božským pokrmem, má tedy ke své vitalitě pozitivní vztah. Neodcizil se přírodě, naopak je s ní v souladu. V pronásledovaných psech můžeme spatřit agresivní sílu, ale ta nemá do prostoru, kde přebývá Bůh, přístup. Pokud docílíme vnitřního klidu, nemohou nás pudy zranit. A čím nás může světcova prosba o nezhojení rány povzbudit? Je-li pro nás vztah k Bohu tím prioritním, je jedno, zda jsme zdraví či nemocní. „Rána“ nás nasměruje na absolutní závislost na Bohu, která se má dovršit v naší slabosti. Z těchto vnějších symbolů vychází právě Jiljího vzývání při výše uvedených nemocech.

Král dal Jiljímu vystavět klášter s řeholními pravidly sv. Benedikta. Brzy se k němu přidalo mnoho zbožných mužů. Světec zemřel roku 720.

Modlitba: *Bože, který jsi při oltáři skrze anděla zjevil svatému poustevníku Jiljímu, že jsou mu všechny hříchy odpuštěny, vymaž z našeho úpisu všechny ničemnosti, za které ti dlužíme pokání, a buď nám, ubohým hříšníkům, milostiv. Skrze Krista, našeho Pána. Amen.*

Marta Moravcová

RODIČOVSKÝ SLOUPEK - mufloní kostel -

Kdykoli projíždíme Zeleným údolím, oči našich dětí zabloudí na stráň, kde se za příznivého počasí pasou mufloni. Nedávno dcerka s pohledem upřeným na svah pronesla: „Škoda, dnes tu nejsou.“ Její pětiletý bratr na to zcela vážně: „Nemohou tu být. Je přece neděle, tak jsou ve svém mufloním kostele.“ Nemohla jsem se udržet a propukla v bouřlivý smích. „Proč se směješ, mami? Mufloní kostel je přece úplně normální vážná věc,“ vysvětlují mi děti, ale já se směji čím dál více: „Víte, já si zkusím představit náš kostel plný muflonů. Jak sedí zbožně v lavicích, nebo klečí na zadních a přední kopýtka mají sepjatá k modlitbě, před sebou otevřené kancionály...“, nemohu pokračovat, protože slzím smíchy. „Ale tak si to nepředstavuj! Tak to přece není. Mufloní kostel vypadá úplně jinak,“ poučí mne chlapec. „A jak tedy?“ prahnu zvědavostí, co mi odpoví. „To je moje tajemství,“ pokouší se z toho vyvléknout. A tak mi nezbyvá, než se stáhnout a nevstupovat do

světa dětské fantazie, kam mi byl vstup právě odepřen.

Pokouším se to alespoň analyzovat. Když si my dospělí potřebujeme něco představit, promítáme si to do toho, co už známe. Neznámé projektujeme do známého, s kterým jsme již udělali nějakou zkušenost. Tím je naše obrazotvornost určitým způsobem omezena. Dětská představivost pracuje možná trochu jinak. Malé děti ještě nejsou zkušenostmi tolik spoutány, a proto projevují fantazii téměř bezbřehou. Na základě toho je i jejich víra a náboženské prožívání světa jiné. Vnímají i to, co nám dospělým často již uniká. Například, že nejen my, ale celá příroda je tu k chvále Boží. Vše, co bylo stvořeno k Božímu obrazu, jej odráží. Každý tak, jak mu to bylo dáno od našeho Tvůrce. I děti mají svoji víru a způsob, jak ji projevují. Přestaneme-li je v tomto směru podceňovat, mohou náš náboženský život obohatit o pohled z trochu jiného úhlu.

JiB

Vážení rodiče, **výuka náboženství** pro letošní školní rok začne od října 2011 a bude probíhat v Komunitním centru sv. Jiljí. Den a hodina výuky pro mladší žáky (od 1. do 4. třídy) bude upřesněna podle rozvrhu dětí. Výuka pro starší žáky bude probíhat v pátek jednou za 14 dní od 16:00 do 17:30 h. a bude zaměřena na téma: Sedm dnů stvoření. Přihlášky si, prosím, vyzvedněte v sakristii kostela nebo v KC sv. Jiljí. Vyplněnou přihlášku odevzdejte do neděle 18. 9. 2011.

ROK U VÁS V JANOVICÍCH

Více než rok jsem prožil v Uhlířských Janovicích, kde jsem bydlel v Komunitním centru.

P o c h á z í m z Dobromilic,

kteří leží kousek od Prostějova. Kromě hodných rodičů mám ještě čtyři bratry a jednu sestru, takže je u nás doma celkem živo.

Do Janovic jsem se přestěhoval kvůli práci. Po studiích na střední škole dopravní v Ostravě jsem chtěl pracovat na dráze, avšak na Moravě se nic nedalo sehnat. Místo mi bylo nabídnuto až tady u vás. Pracoval jsem postupně v Kutné Hoře, v Plaňanech a v Kolíně.

Během střední školy postupně dozrávalo moje rozhodnutí stát se knězem. Přesto jsem šel na doporučení známého kněze ještě na rok do práce a letos v červnu jsem byl přijat do kněžského semináře v Olomouci, do kterého nastupuji v září.

Loučím se s Janovicemi a děkuji panu faráři za poskytnutí ubytování. Poděkování patří i vám všem, kteří jste mi zdejší pobyt, třeba jen v maličkostech, zpříjemňovali. Moc se mi tu líbilo a určitě se tu u Vás někdy zastavím na návštěvu.

Na shledanou.

Jan Svozílek

LETNÍ TÁBOR ZÁSMUKY 2011

oči Václava Trpišovského

Když jsme přijeli, uvítala nás Sestra Bernarda a P. Kamil Vrzal. Poslali nás do refektáře, kde na nás čekala zdravotnice Kačka, a pak nám holky asistentky ukázaly, kde budeme spát. Pak nás zavolaly na zahradu, kde jsme se rozdělili do tří skupin: první skupina Buráci, druhá Princezny a draci a třetí Baltazarové.

Z naší školy v Červených Pečkách tam bylo 6 dětí. Náš den začínal v 7:30, když jsme se budili na rozcvičku, modlitbu a snídani. Pak následoval dopolední program. Ve 12 hodin jsme obědvali a do 14 hodin byl odpolední klid. Po svačině začal odpolední program, který končil večerí, modlitbou, hygienou a večerkou. A jaká byla náplň tábora? Nechyběly hry (balónková, skládání obrázku krále Edgara), soutěže ve skupinkách, štafeta, olympiáda, výroba rytířských mečů a štítů, batikování triček, boj s papírovými koulemi, odvážná cesta po chodbě při svíčkách a výlet do Kouřimi.

Povím vám svou největší příhodu. Jeli jsme se vykoupat autobusem do Kouřimi. Na vratech „koupaliště“ byl nápis:

**Hasičská nádrž
Koupání na vlastní nebezpečí!!!**

Tak jsme se raději nekoupali a šli na zmrzlinu. Při zpáteční cestě jsme šli 8 km pěšky do kláštera. Najednou

jsem se spolu s dalšími třemi dětmi a asistentkou Maruškou opozdil. Byli jsme asi 1,5 km od kláštera, když začala bouřka. Se spolužačkou Klárkou jsme se modlili. Prošel kolem nás P. Kamil, aby se ujistil, zda za námi někdo není. Pak se k nám P. Kamil vrátil a modlili jsme se různě. Blesky byly blízko, až blikalo veřejné osvětlení. Vše ale dobře dopadlo. V pátek jsme slavili v kapli mši svatou a měli možnost jít ke svátosti smíření. Na zahradě byla trampolína a bazének, kde jsme dováděli.

Na táboře se mi velice líbilo a rád pojedu příští rok znovu. Chtěl bych také moc poděkovat všem, kteří tábor připravovali.

Obrázek nakreslila Vašíkova sestra Maruška

ZAČÁTEK CESTY SEDMI KOSTELŮ - první den stvoření - DOLNÍ CHVÁTLINY

I řekl Bůh: „Bud’ světlo!“ A bylo světlo. Světlo nazval Bůh dnem a tmu nazval nocí.

- Paprsky, záře svíce světlo nalézá, objevuje a rozdává.

- Stín, popel, tma světlo ztrácí, pohlcuje a potírá.

Milí farníci, vše, co začíná, je spojeno s určitým poznáváním a objevováním. Prvním naším společným krokem na naší Cestě sedmi kostelů bude uvědomění si důležitosti světla pro náš život.

Naším prvním zastavením bude **kotel sv. Petra a Pavla v Dolních Chvátlinách**. Původně gotický kostel je poprvé připomínán v roce 1352, takže letos slaví 659. narozeniny. Byl stavěn v Českém království za vlády Karla IV. Tato doba je typická tím, že naprostá většina lidí neuměla ani psát ani číst a lidé v celé Evropě byli sužováni morem. Od té doby mnoho nového vzniklo, ale také zaniklo. Mnoho zazářilo, ale také zhaslo, nebo není vidět. Co vše si můžeme uvědomit v tomto prostoru, nám může být poodkryto v sobotu **17. září 2011** při společném odpoledním programu od 17 do 20 h:

- tvoření cesty Světla
- slavnost Světla
- prohlídka kostela s výkladem
- koncert

Jste srdečně zváni

P. Kamil

VÍKENDOVKA

Na začátku školního roku se od pátku 16. do neděle 18. 9. 2011 uskuteční „Víkendovka“ dětí naší farnosti spolu s farností Kolín. Zavítáme do kláštera v Zásmukách a navážeme na proběhlý letní tábor.

Těšit se, děti, můžete nejen na hezkou velkou zahradu, páteční táborák, tématko, hry, zahradní železnici a bílé klokany, ale započneme i společně „Cestu sedmi kostelů“ v Dolních Chvátlinách.

K sobotní pouti ze Zásmuk do Dolních Chvátlin jsou zváni i vaši rodiče.

Účast oznamte do neděle 11. září.

P. Kamil

ZVEME VÁS

- Poutní mše sv. v kostele sv. Jiljí bude slavena v neděli 28. 8. 2011 v 16:00 h. Poutní bohoslužbu povede P. Matuš Kocián

- V rámci poutě v kostele sv. Jiljí jste srdečně zváni v 19:00 h na **shlédnutí filmu „Pokání“**.

- Slavnost posvěcení kostela sv. Aloise v Uhlířských Janovicích bude slavena v neděli 4. 9. 2011 při mši svaté v 8:00 h.

- V neděli 9. 10. 2011 v kostele sv. Petra a Pavla v Čestíně při mši svaté v 10:00 h bude udíleno biskupem Mons. Václavem Malým **svátost křesťanské dospělosti - biřmování**.

- V pátek 9. 9. od 9:00 do 10:30 h se uskuteční v KC **setkání seniorů** nad tématem Sedm dnů stvoření.

PŘÍLEŽITOST KE SVÁTOSTI SMÍŘENÍ

Kostel sv. Aloise UHLÍŘSKÉ JANOVICE	1. a 3. čtvrtek v měsíci 17:30 - 17:50	1. neděli v měsíci 7:30 - 7:50
Kostel sv. Petra a Pavla ČESTÍN	na požádání po každé mši sv.	
Kostel sv. Mikuláše VIDICE	1. neděli v měsíci po mši sv.	
Kostel sv. Anny SUDĚJOV	v sobotu před 1. nedělí v měsíci 17:30 - 17:50	

PRAVIDELNÝ POŘAD BOHOSLUŽEB

	NE	PO	ST	ČT	PÁ	SO
UHLÍŘSKÉ JANOVICE	8:00		18:00	18:00*	18:00	
SUDĚJOV						18:00
ČESTÍN	10:00					
VIDICE	11:30					
ZÁSMUKY	9:30	18:00		18:00		
VAVŘINEC	11:00					
HOR. KRUTY	15:00					

* První a třetí čtvrtek v měsíci - za posvěcování služby kněží.
Po mši sv. výstav Nejsvětější svátosti.

Každý čtvrtek ráno v 8:00 h modlitba breviáře v KC sv. Jiljí.

Vydáno: 28. 8. 2011 pro vnitřní potřebu farnosti Uhlířské Janovice
 Kontakt: Římskokatolická farnost Uhlířské Janovice, Havlíčkova 898,
 285 04 Uhlířské Janovice; e-mail: kc.jilji@gmail.com
www.farnostjanovice.cz
 IČ: 49543008; BÚ: 441028359/0800
 P. Kamil Vrzal, tel.: 728 775 536, e-mail: doncamillo@centrum.cz
 P. Václav Nekolný, tel.: 321 796 177, Zásmyky

Vydání dalšího čísla farního Věstníku 30. 10. 2011

Děkujeme za dobrovolné příspěvky na pokrytí nákladů s vydáváním.